

סודה לשתייה מרפאה ומוסיפה בריאות

לכול אלו שלא היו בהרצאות על תזונה "בסיסיות הבסיס לבריאות" אז הינה עתה האמת:

העדויות והמחקרים מתחילים לצוץ ולכן אני ממליץ לכם לקרוא בקפידה את המשך הדברים וגם להגיע לשמוע את ההרצאה החשובה בנדון.

במקביל מומלץ לבצע את הבדיקה - תמונת דם מיקרוסקופית" הנותנת תמונה ברורה לגבי השפעות החומציות על מערכות הגוף.

יש לי חשבון ארוך עם האונקולוגים:

אני מניח שב 2013 אסיים את הספר שלי, ששמו הזמני: 'אונקולוגיה- חיסול המוני בחסות החוק'.

כדאי לציין שתעשיית האונקולוגיה סוחטת מיליארדים שקלים למרות שבהיצע הטיפולי הנכון לחולי סרטן יש עשרות אופציות, נפלאות אשר עולות כמעט כלום.

אז הנה 'החוקן הגדול' לתעשיית האונקולוגיה:

ה- NIH העניק 2 מיליון דולר לד"ר מרק פגל -Pagel- ממכון הסרטן של אריזונה.

ה NIH מבקש ממנו לבדוק את השפעת סודה לשתייה על חולות סרטן שד.

שמעתם טוב. סודה לשתייה.

10-15 שקל לק"ג של חומר זה, המצוי בכל בית בו יש עקרת בית יעילה.

אם חס וחלילה הבחור יצליח, אם לא ימות בנסיבות לא ברורות או יחויב לרמות, זו תהיה מפולת מוות לתעשיית הכימותראפיה.

ד"ר מרק אלן מרכוס מאושר. מחייך. אפילו צוחק כיוון שהספר שלו, **הסוקר את הצלחות סודה לשתייה בריפוי סרטן** עשוי להיות ספר לימוד חובה בכל המחלקות האונקולוגיות, באלו שירצו לרפא חולי סרטן.

את הנושא הרים פרופ' סימונצ'ני, טוליו בשמו הפרטי, מומחה לאונקולוגיה מרומא אשר סולק מההסתדרות האונקולוגית האיטלקית על חוצפתו להציע סודה לשתייה.

סודה לשתייה אינה זרה לאונקולוגים. היא מוכרת בחדרי המיון, לחולי לב. היא מוכרת לחדרי טיפול נמרץ.

ניתנת לווריד כדי לבטל את חומציות הדם. הסודה לשתייה היא חומר בטוח מאד, גם במתן לווריד. אפילו לצרבות לוקחים ממנה, מהסודה לשתייה.

ד"ר **סירקוס כתב ספר נהדר בנושא.** כן, יש לי אותו, בצורתו הדיגיטלית.

בנוסף, פרק על הסודה לשתייה יופיע בספר ההוא, שלי, על האונקולוגים. הם לא יאהבו אותו כיוון שחולי סרטן עשויים לגלות עניין.

לפי ד"ר סירקוס, האוכלוסייה המערבית חמוצה. ברובה. **די לבדוק את חומציות השתן.** סרטן אוהב סביבה חומצית. לעומת זאת הם שונאים בסיסיות.

בבסיסיות של 7.5, תאי הסרטן מפסיקים להתחלק. בחומציות של 8.5 הם פשוט מתים.

אם יוצרים מצב בסיסי כזה לארבעה או לחמישה ימים, כל שנותר הוא לאסוף את גוויות תאי הסרטן. במצב זה מגנזיום חיוני, בכוס מים או במריחה על העור.

לעוד אילו מחלות טובה אותה הסודה, מלבד לסרטן?

למחלות כליה, לסוכרת, לשפעת.
בעקרון הגוף שלנו בחומציות גבוהה (בסיסיות) מתפקד הרבה יותר טוב, ובתפקוד טוב יותר יש פחות בעיות בריאותיות.
אופס. שכחתי. הסודה לשתייה טובה גם לצמצום נזקי רדיואקטיביות. כך טוען ד"ר סירקוס. אני איתו. אני אוהב ללמוד מאנשים חכמים. כמוהו.

אין זה פלא ששני מיליון דולר ניתנו לאותו המרכז באריזונה.
שם כבר עובדים שנים. על עכברים. הסודה עכבה את הגרורות אצל עכברים שהשתילו, להם תאי סרטן שד, של נשים.

האם סרטן השד קשור לפטריות? ד"ר סירקוס מצא כי סרטן השד שכיח יותר בנשים שאכלו גבינות כאלו עם ריח שמקורו בפטריות, עובש.
הן, הפטריות, מפרישים מיקוטוקסינים, רעלנים של הפטריות. אחד הרעלנים הכי בעיתי, שקשור לסרטן, בייחוד לסרטן כבד, נמצא בחמאת בוטנים ובמוצרי חלב. קוראים לו אפלטוקסין.
בקשר למוצרי חלב, הזהרתי כבר רבים. רק מעטים מקשיבים.
חוקרים בעלי סקרנות טבעית בדקו ומצאו תכולה גבוהה של אפלטוקסין בשד של נשים עם סרטן שד, מה שלא שולל גם את העובש, הפטרייה, כגורם לסרטן.

כבר לפני 100 שנה מצא פרופ' ורבורג כי תאי סרטן פורחים בסביבה חומצית גם.
הוא גם קבל עבור הרעיונות שלו בנוגע לסרטן את פרס נובל באותה התקופה.
אונקולוגים לא אהבו את הרעיונות. גם תעשיית הכימותראפיה לא אהבה את ההצעות.

אם סודה לשתייה תרפא סרטן, היצרנים של חומרים אלו יגססו...

מימן הוא חומצי. ואז בא חמצן וקושר אותו, כך שהחומציות מתבטלת.
כאשר יש עודף חומציות, קרי עודף מימן, סימן שחסר בסביבה חמצן. ואיפה אין חמצן- הסרטן עושה חייל וצומח שיגעון.

אפילו במקומות כמו גרמניה המזרחית, שבגלל התעשייה היה גשם חומצי, שחיסל יערות וגם את הדגים באגמים, כי החומציות גנבה חמצן, ובלי חמצן הדגים מתו.
(אל תחשבו שאלו רעיונות שלי. זה מה שד"ר סירקוס כתב, אני רק המתרגם).

מניסיוני הדל, אני מזהיר את חולי הסרטן לשמור מרחק מהאונקולוגים, אפילו שלהם יש מכונים גדולים ולי רק חדר בודד בקליניקה, אי שם בקציר, הצמודה לכפר ערערה.

חפשו באינטרנט על סרטן וסודה לשתייה. אינכם זקוקים לי. קחו את האחריות לבריאותכם. השאירו את האונקולוגים במנוחה. טובה גדולה לא תצמח מהם. גם לא מהדרמטולוגים. גם לא מהרופאים המחלקים ברוב 'נדיבותם' סטטינים לרוב (להפחתת כולסטרול).

חשוב:

אל תאמינו באופן עיוור לאף מילה שלי. תבדקו אותי. בררו, חפשו, הפכו עולמות בחקר האמת.
בסופו של דבר מדובר בעיקר העיקרים - בדבר הכי חשוב לכם - בריאותכם !!!

מאת דר' אריה אבני מתוך האתר "טבע ישראלי"